

klart, at der herved alene er givet en Regel for det personlige Mellemværende imellem Oplagshuset og Bevists Hænder, men aldeles Intet er udtalt om Eiendomsretten til de oplagte Varer. Der er navnlig aldeles ikke givet noget Svar paa det Spørgsmaal, hvorledes Sagen vil stille sig, naar Bestyrelsen har ubleveret Varerne uden at erholde Beviset tilbage og er ude af Stand til at fyldestgjøre det Ansvar, den derved har paadraget sig. Det er imidlertid dog netop herom, at det dreier sig, naar det i § 1 siges, at Varerne skulle kunne gjøres til Gjenstand for Omsætning uden Overlevering, og naar der overhovedet skal kunne blive Tale om at betragte Beviset som et Repræsentativ for Varerne selv.

Hertil kommer endnu, at Sagens Natur synes at maatte tilsi, at en saadan Forpligtelse og den deraf flydende Erstatningspligt, som Udkastets § 4 paalægger Oplagshuset, altid paahviler den, der har modtaget fremmed Ting i Gjemme og udstedt Bevis herfor, og Høiesteret har da ogsaa forlængst, og det utvilsomt i Henhold til Forordningen af 9de Februar 1798, erkjendt, at Udstederen af et saadant Bevis ikke kan værges sig imod Trediemænd, der ved Transport er bleven Besiddere af dette Bevis, derved, at han fremlægger Øvittering fra den oprindelige Eier, men maa staae til fuldt Ansvar for Varesnes Værdi (Høiesteretsdom af 19de Juni 1821, Schlegels Samling, 3die Bind Pag. 94 ff.). Vel lød i dette Tilfælde det udstedte Bevis paa den oprindelige Eier eller Dre, men det er af sig selv klart, at det vilde staae i ethvert Varehuses Magt at give sine Modtagelsesbeviser en saadan Form, i alt Fald ind at opnaae en Begunstigelse med Hensyn til Brugen af Stempelpapir, og at der saaledes ikke vilde være tillagt Lovudkastets Varehuse nogen særlig Begunstigelse ved den i § 1 omhandlede Ret til at udstede Oplagsbeviser.

Det turde efter det Ansvar være indlysende, at den i Udkastets § 4 indeholdte Regel om Bestyrelsens Erstatningspligt paa ingen Maade udtømmer det fulde Indhold af den i første Paragraph omhandlede Forret til at udstede Oplagsbeviser, der skulle træde

ind i Varesnes Sted. Ved Overbetielse af, hvad der ligger i disse Ord søres Tanken til en ganske ny Række af Betragtninger, til Spørgsmaalet om, hvad der efter vor Lovgivning udkræves for at erhverve Eiendom og Pant i legemlige Ting. Vel er det nu muligt, at man ogsaa her ved en retlig Analyse af Forholdets særegne Bestaafenhed vilde komme til det Resultat, at Besidderen af Oplagsbeviset efter vor Lovgivnings Opfattelse af Begrebet om Overlevering maatte betragtes som Eier af de oplagte Varer — at man vilde betragte Oplagshusets Bestyrelse som Besidder ikke blot for Oplaggeren, men for Enhver, til hvem Beviset maatte blive overdraget, og derfor ansee Eiendomsret stiftet ved den blotte Overdragelse af Beviset, selv uden at der skete særlig Anmeldelse til Bestyrelsen om det foregaaende Eierliste, paa samme Maade, som Skipperen besidder for Enhver, der er i Besiddelse af Connossementet. Men Sagen er ibetmindste ikke ophøiet over Tvivl, og der savnes som bemærket i Lovudkastet enhver nærmere Udførelse af Tanken. Vil man derfor, at det skal blive til fuld Sandhed, at Varerne altid følge Beviset, og at dette skal bringes til almindelig Bevidsthed, vil det i ethvert Fald være rettest, at det ligefrem udtales, at de oplagte Varer ikke kunne afhændes eller pantsættes uden igjennem Beviset selv. I Forbindelse hermed bør da sættes den Bestemmelse, som indeholdes i første Stykke af § 6 om, at Varerne ei heller kunne gjøres til Gjenstand for Arrest og Beslag, medmindre Førfølgningen rettes imod Oplagsbeviset.

Ordnens Sagen paa denne Maade, formener Udvalget, at der vil vindes fuld Klarhed med Hensyn til Oplagsbevists hele retlige Betydning. Eigesom det efter Indholdet af § 4 vil være givet, at Beviset i alle Henseender er at betragte som et Gjælds-brev og dermed undergivet Reglerne for samme, saaledes vil det ogsaa blive indlysende, at det i sig er et fuldgjaldigt Repræsentativ for Varerne selv, og at der ikke kan udøves nogen som helst retlig Raa-dighed over Varerne uden netop igjennem Beviset. Det vil da vistnok ogsaa findes i sin Orden, at Lovudkastets Bestemmelse om, at